

[Ole Vig Jensen]

ger blive forholdsvis kortfattede – at det radikale venstre glæder sig over, at der i det forløbne år har kunnet spores flere positive træk i den internationale udvikling, skønt vi stadig er omgivet af en verden, hvor truende konflikter er med til at skærpe modsætninger, og hvor vold og terror hører til dagens orden. Vi glæder os imidlertid over den indgåede fredsaftale mellem Israel og Ægypten; forhåbentlig vil den vise sig at være begyndelsen til en fredeligere udvikling i en verdensdel, der har været hårdt ramt, og som selv har udgjort en fare for verdensfreden. Der påhviler nu Israel og Ægypten særlige forpligtelser til at videreføre den fredelige udvikling, som er sat i gang mellem de to lande, til også at omfatte andre dele af Mellemøsten.

Til gengæld er der grund til bekymring over forholdene i Iran, ligesom udviklingen i Sydøstasien i disse måneder afdækker menneskelige tragedier af en størrelsesorden, som næsten ikke er til at fatte. I det radikale venstre føler vi, at regeringen ikke i tilstrækkelig grad viser vilje til at yde sit bidrag til afhjælpning af de kolossale problemer, som tusinder af bådflugtninge skaber for lande, som i forvejen har store problemer at slås med. Det er en sag, som vi senere vil vende tilbage til.

Om en uge skal danske vælgere for første gang stemme direkte til Det europæiske Parlament. Det radikale venstre deler statsministerens håb om, at de flest mulige danskere vil benytte denne nye mulighed for at tage stilling til de europæiske problemer. Valget den 7. juni bliver i øvrigt den første lejlighed, hvor de 18–19-årige kan udnytte den stemmeret, som blev givet dem ved folkeafstemningen i september i fjor. Det er en beslutning og en begivenhed, som det radikale venstre tillægger stor betydning, og som vi tror de unge vil forvalte på bedste måde.

I den valgkamp forud for EF-valget, der er ført indtil nu, er standpunkterne trukket skarpt op. En række partier går med brask og bram ind for det europæiske samarbejde, også med det klare mål at udvikle EF til en europæisk union. Andre partier, herunder Folkebevægelsen, er kategorisk imod EF og vil for enhver pris lægge hindringer i vejen for det europæiske samarbejde, selv når det indebærer fordele for den danske befolkning.

Så unuanceret ønsker det radikale venstre ikke at tage stilling. Vi siger ja til samarbejde, fordi vi tror på det europæiske samarbejdes værdi og uundværlighed, og vi ønsker, at Danmark skal kunne øve indflydelse på beslutningerne og ikke blot stå udenfor og indtage tilskuers rolle. Men vi siger nej til en europæisk union, fordi vi mener, at de enkelte europæiske lande skal bevare deres nationalitet og egenart, ganske som vi ønsker det for den danske befolkning.

Jens Møller (KrF):

Ved en lejlighed som denne er det vel rimeligt at se lidt på baggrunden for det hele, den baggrund, hvorpå vor politik skal føres af dette ting. Derfor er det naturligt at begynde med at se lidt ud over vores eget lille univers, som vi bevæger os rundt i til daglig, se lidt ud på den omgivende verden, den menneskeverden, der er derude i al sin absurditet.

Det er jo en verden, der byder på mange mærkelige modsætninger. Vi kender eksempler på mennesker, der har store problemer, fordi de bliver overvægtige, og man kan lave en hel industri med lækker slankemad og lignende ting, samtidig med at der ude i verden er store grupper af mennesker, der lider sult, lider nød på grund af for dårlig ernæring. Vi kender eksempler på børn, der bliver så forkælede, at de bliver helt ødelagte, får alt, hvad de peger på, samtidig med at der ude i u-landene er børn, der ikke kan få det nødvendige, ikke engang den nødvendige lægehjælp.

Det sker alt sammen i en verden, der i for sig er rig nok til, at der kunne blive nok til os alle sammen, hvis vi bare kunne opføre os fornuftigt. Men mange af de midler, der burde bruges til at hjælpe disse lande, disse områder og disse børn, går til oprustning, en gensidig, fuldstændig vanvittig oprustning med stadig dyrere våben og stadig mere ødelæggende våben, som vi da forhåbentlig aldrig får brug for.

Man indretter politiske systemer og forfølger anderledestænkende og ønsker at trække sin egen specielle form for paradisk ned over hovedet på folk, enten de ønsker det eller ej, og resultatet er flygtninge, i tusindvis af flygtninge. Det mest kendte eksempel i øjeblikket er vel disse mange bådflugtninge,